www.solidarnosc.radom.net

ZIEMIA RADOMSKA NSZZ Solidarność

BIULETYN

4.11.2008

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA 686

Z REGIONU

Uroczystości XXIV rocznicy męczeńskiej śmierci ks. Jerzego Popiełuszki

Włocławek 2008-10-18

18 października, o godzinie 12.00, przy Krzyżu – Pomniku na włocławskiej zaporze została odprawiona uroczysta msza święta z okazji 24. rocznicy śmierci Księdza Jerzego Popiełuszki.

W uroczystościach uczestniczyła delegacja Regionu Ziemia Radomska (wraz z pocztem sztandarowym) w składzie: Wiesław Wabik, Bronisław Szczepaniak, Czesław Stefański, Wojciech Dziółko. W imieniu Zarządu Regionu wiązankę kwiatów pod pomnikiem złożył Wiesław Wabik,

Następnego dnia tama we Włocławku była miejscem zakończenia Biegu Sztafetowego Szlakiem Męczeńskiej Drogi Księdza Jerzego Popiełuszki. Była to już XVI edycja tego przedsięwzięcia. Prawie 300 biegaczy i rowerzystów pokonało studziesięciokilometrową trasę z Bydgoszczy do Włocławka.

Z OŚWIATY

24-25.10.2008 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie Rady Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania.

Rada Sekcji omówiła wyniki rozmów Rządu ze związkami zawodowymi w sprawie projektów nowelizacji Ustawy o systemie oświaty i Karty Nauczyciela. Rozmowy te nie zakończyły się porozumieniem. Choć strona rządowa wycofała się z kilku niekorzystnych zapisów w projektach nowelizacji Ustawy o systemie oświaty i Karty Nauczyciela ostateczny wynik rozmów nie jest do zaakceptowania przez Radę Sekcji Krajowej. Podczas obrad edukacyjnego okrągłego stołu, przedstawiciele NSZZ „Solidarność" zaapelowali do Prezydenta RP o zawetowanie noweli tych ustaw. Sekcja Krajowa rozpoczyna akcję informacyjną o zagrożeniach wynikających z ewentualnego ich uchwalenia.

NSZZ „Solidarność" i inne związki zawodowe zapowiadają „gorący listopad i grudzień" pod Sejmem i Senatem.

Również na początku października odbyło się zebranie członków Międzyzakładowej Komisji nr 1 NSZZ „Solidarność" Pracowników Oświaty i Wychowania w Radomiu. Tematami poruszanymi na zebraniu była sytuacja w polskim systemie edukacji oraz zmiany osobowe w Prezydium MK. Związkowcy są przeciwni wprowadzanym przez MEN i Rząd zmianom w oświacie. Uważają, że Rząd nie realizuje obietnic wyborczych. W trakcie zebrania na wniosek przewodniczącego Adama Słomki odwołano z Prezydium i z funkcji wiceprzewodniczącego Międzyzakładowej Komisji nr 1 Pracowników Oświaty i Wychowania Andrzeja Stępnikowskiego /głosowały 82 osoby, przeciw odwołaniu było 9 osób/. Powodem zmiany była między innymi utrata zaufania przewodniczącego do swojego zastępcy. Funkcję wiceprzewodniczącego i skarbnika powierzono Rafałowi Szukiewiczowi, a Danuta Stawińska została sekretarzem. W skład Prezydium MK wszedł także Roman Pysiak.

Adam Słomka

KOLEJNY NUMER „BIULETYNU" UKAŻE SIĘ 25 LISTOPADA

Z REGIONU

Manifestacja w Sieradzu

24 października w Sieradzu odbyła się manifestacja w obronie dwóch pracownic Domu Pomocy Społecznej Bankowiec, które zostały zwolnione, ponieważ pojechały 29 sierpnia br. do Warszawy na manifestację „O godną pracę i godną emeryturę".

DPS Bankowy w Sieradzu to największa placówka opiekuńcza w mieście, zatrudniająca 160 osób. Pracownicy od dawna chcieli założyć związek zawodowy. W czerwcu udało się zarejestrować komisję zakładową, do której zapisało się 50 osób - prawie jedna trzecia załogi. W sierpniu pracownice sieradzkiego DPS wybrały się podobnie jak 40 tys. związkowców z całego kraju na manifestację do Warszawy. Po trzech dniach zostały zwolnione z pracy, chociaż umowy miały podpisane do 2010 r. Przedstawiciele łódzkiej „Solidarności" nie mają wątpliwości, że to zemsta za udział w manifestacji.

Przeciw temu jaskrawemu łamaniu praw pracowniczych i związkowych protestowało w Sieradzu kilka tysięcy członków Związku z całej Polski. **Region Ziemia Radomska reprezentowali: Czesław Stefański, Janusz Piątek i Wiesław Wabik.**

24 października przed południem związkowcy zebrali się przed siedzibą starosty powiatowego, któremu podlegają DPS-y. Przed urzędem do zgromadzonych przemawiali kolejno liderzy regionów. M.in. szef Regionu Pomorze Zachodnie Mieczysław Jurek wyraził przekonanie, że po wizycie „S" w Sieradzu, obie zwolnione panie zostaną przywrócone do pracy i nie trzeba tu będzie jeszcze raz przyjeżdżać. - Paradoksem jest, że 25 lat temu „Solidarność" uhonorowano pokojową nagroda Nobla, a dziś tak jak dawniej bezkarnie wyrzuca się członków „S" z pracy -zauważył Waldemar Krenc, szef łódzkiej „S" - Nie wiem w jakim języku trzeba się zwracać do starosty, bo standardy, które toleruje na swoim terenie nie są standardami polskimi , czy europejskimi - mówił Bogdan Orłowski, szef „S" Zagłębia Miedziowego.

Po odczytaniu petycji do starosty tłum związkowców wszedł do budynku i w tak licznej asyście doręczono dokument do biura. Po wyjściu od starosty, Janusz Śniadek zwrócił uwagę, że źle rokuje na przyszłość, jeśli obecny rząd chce służbę zdrowia zrzucić na barki samorządu, a tymczasem w Sieradzu starosta twierdzi, że sytuacja w DPS, to „nie jego sprawa".

Następnie kilkutysięczna rzesza związkowców ruszyła przez miasto pod DPS. Tam odczytano kolejną petycję do dyrektorki placówki.

Uroczystości XXIV rocznicy męczeńskiej śmierci ks. Jerzego Popiełuszki

Warszawa 2008-10-19

19 października minęło 24 lata od męczeńskiej śmierci ks. Jerzego Popiełuszki. Uroczystościom rocznicowym w sanktuarium św. Stanisława Kostki na warszawskim Żoliborzu przewodniczył abp Kazimierz Nycz, metropolita warszawski.

Na mszy obecna była matka ks. Popiełuszki - Marianna Popiełuszko, jego brat i siostra, przedstawiciele NSZZ „Solidarność", parlamentu, władz samorządowych, kierownictwo, harcerze oraz mieszkańcy stolicy. W imieniu Komisji Krajowej kwiaty przy grobie ks. Jerzego złożyli Maria Ochman, przewodnicząca Sekretariatu Służby Zdrowia, Krzysztof Dośla, przewodniczący gdańskiej „S" i Józef Mozolewski, szef Regionu Podlaskiego.

Region Ziemia Radomska reprezentował 25 osobowa delegacja z pocztami sztandarowymi: Zarządu Regionu, „Solidarności" Rolników Indywidualnych Ziemi Radomskiej, KZ w MPK Radom i ZNTK Radom. Kwiaty przy grobie ks. Jerzego złożyli: Krzysztof Kośla (w imieniu ZR) oraz Tomasz Świtka (w imieniu „Solidarności" Rolników Indywidualnych Ziemi Radomskiej).

Tegoroczne uroczystości rocznicowe przebiegały pod hasłem „Ojcze, spraw, aby byli jedno".

Te słowa św. Pawła Apostoła wybrał proboszcz parafii św. Stanisława Kostki ks. prałat Zygmunt Malacki. - Prawie w każdym kazaniu, które wygłaszał ksiądz Jerzy w tym kościele w czasie Mszy Świętych za Ojczyznę, mówił o pokoju, jedności. Jednocześnie miał charyzmę tworzenia solidarnej wspólnoty. Sam żył jak człowiek pokoju, łączył skłóconych, sprawiał, że ludzie różnych światopoglądów potrafili współpracować, rozmawiać, być ze sobą, tworzyć - podkreślił w czasie uroczystości ks. prałat Malacki. - On nie tylko mówił, że trzeba kochać, on kochał. Nie tylko mówił, że trzeba pomagać i być solidarnym, ale, na ile mógł, niósł pomoc każdemu. Dawał piękne świadectwo jedności słowa i czynu - dodał ksiądz prałat.

- Ksiądz Jerzy Popiełuszko jednoczył ludzi - mówił arcybiskup Kazimierz Nycz w homilii podczas mszy w warszawskim Kościele św. Stanisława Kostki. W homilii arcybiskup warszawski podkreślił, że do tego kościoła przychodziło wielu ludzi, którzy często się różnili, ale przed ołtarzem widzieli wspólne dobro Ojczyzny.

W dalszej części homilii ks. abp Kazimierz Nycz mówił: - Chcę prosić o dwie rzeczy: zostawmy Kościołowi, Papieżowi i Duchowi Świętemu termin beatyfikacji, nie próbujmy my w tej sprawie rozstrzygać. Starajmy się o dwie rzeczy, aby do tej beatyfikacji dorastać duchowo, byśmy się stawali ludźmi formatu ks. Jerzego - prosił zebranych ks. abp Kazimierz Nycz. - Tylko wtedy będziemy mogli rzetelnie stanąć przy ołtarzu Eucharystii, w trakcie której delegat Papieża będzie ogłaszał błogosławionym ks. Jerzego.

- I módlmy się - apelował do wiernych metropolita warszawski. - Jeden ze świadków w procesie beatyfikacyjnym przy Papieżu powiedział: „Ojcze Święty, przeczytałem wszystkie jego kazania, tam nie było żadnej polityki, tylko Ewangelia, wołanie o jedność, nauka społeczna Kościoła i nauka Jana Pawła II, który w tamtym czasie podnosił nas wszystkich na duchu" - przypomniał ks. abp Nycz. – Ks. Popiełuszko był wiernym naśladowcą Jana Pawła II. Wlewał nadzieję w serca ludzkie, według zasady, której nauczał Jan Paweł II: „nie daj się zwyciężać złu, ale zło dobrem zwyciężaj. Dlatego szczególnym znakiem jest obecnośc tu i teraz członków jego umiłowanego związku - NSZZ „Solidarność".

XXII KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

Zgodnie z zapowiedzią rozpoczynamy druk w „Buletynie" najbardziej znaczących dokumentów wypracowanych na XXII KZD.

STANOWISKO NR 1 XXII KZD
ws. sytuacji w oświacie

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" wyraża sprzeciw wobec zmian wprowadzanych przez MEN i Rząd RP w polskim systemie edukacji.

Rząd nie realizuje obietnic wyborczych poprawy sytuacji pracowników oświaty. W zamian proponuje zwiększenie czasu pracy nauczycieli bez stosownego opłacenia zwiększonego nakładu pracy, likwiduje prawo nauczycieli do wcześniejszej emerytury i proponuje kontrowersyjne, liberalne zmiany (m.in. samozatrudnienie).

Nakłady na edukację w Polsce są nieproporcjonalnie niskie w stosunku do potrzeb kraju rozwijającego się, co prawda dynamicznie, ale o wieloletnich zaniedbaniach w inwestowaniu w rozwój kapitału ludzkiego. NSZZ „Solidarność" po raz kolejny domaga się zwiększenia nakładów na oświatę do poziomu nie mniejszego niż 5% PKB, co byłoby spełnieniem na minimalnym poziomie normy światowej zawartej w wytycznych ONZ.

NSZZ „Solidarność" nie zgadza się na liberalizację prawa oświatowego, oznaczającą pozbywanie się przez państwo odpowiedzialności za narodowy charakter kształcenia, wychowywania i przekazywania pamięci historycznej młodym pokoleniom Polaków i żąda od MEN natychmiastowego wycofania się z takich projektów.

Zwracając się do wszystkich Polaków, NSZZ „Solidarność" ostrzega przed negatywnymi skutkami projektowanych zmian, które niewątpliwie w pierwszej kolejności będą zagrażać (i to pod hasłami wyrównywania szans) ubogiej części naszego społeczeństwa poprzez m.in.:

- wysyłanie do szkoły dzieci sześcioletnich, na ryzyko i odpowiedzialność rodziców, bez profesjonalnej opinii o dojrzałości do nauki szkolnej (nie wszystkie dzieci nawet siedmioletnie wykazują wystarczającą dojrzałość do spełniania obowiązku szkolnego);
- segregację edukacyjną i społeczną uczniów wynikającą z prywatyzacji edukacji, prowadzonej za pieniądze publiczne;
- wzrost uzależnienia edukacji od decyzji samorządów, także tych, które kierują się głównie racjami ekonomicznymi, a nie jakością edukacji;
- decentralizację, ułatwienia i zachęty prywatyzacyjne, a w efekcie „dzikie" uwłaszczenie się społecznym majątkiem oświatowym.

KZD wzywa wszystkie struktury Związku, a szczególnie struktury oświatowe do rozpoczęcia intensywnej kampanii informacyjnej, ostrzegającej społeczeństwo - głównie rodziców, uczniów i nauczycieli - przed faktycznymi skutkami zmian wprowadzanych przez Rząd.

STANOWISKO NR 2 XXII KZD
ws. sytuacji w ochronie zdrowia

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" stanowczo domaga się od Rządu RP poszanowania konstytucyjnych praw obywateli do ochrony zdrowia, a w sposób szczególny zapewnienia równego dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Realizacja tego prawa, a nie cele komercyjne - to obowiązek władzy publicznej.

Obligatoryjne przekształcenie placówek służby zdrowia przez samorządy w spółki prawa handlowego stanowi wygodny pretekst dla rządu do odsunięcia bezpośredniej odpowiedzialności za kondycję ekonomiczną służby zdrowia w Polsce i umożliwia początek prywatyzacji usług szpitalnych na masowa skalę.

Doprowadzić to może do niekontrolowanych likwidacji wielu „nierentownych" placówek.

KZD stanowczo sprzeciwia się próbom dalszego przerzucania kosztów leczenia na pacjentów. Uważamy, że bez podniesienia wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne i wprowadzenia jednolitego dla całego kraju elektronicznego systemu rejestracji usług medycznych nie da się zbudować nowoczesnego systemu usług medycznych dostępnych dla wszystkich, a nie dla wybranych.

Domagamy się zaprzestania lekceważenia środowiska medycznego. Za szczególnie oburzające uważamy dzielenie tego środowiska na grupy zawodowe i konfliktowanie ich ze sobą na tle płacowym. Sprawy pracownicze, warunki zatrudnienia i wynagradzania powinny być uregulowane systemowo. Tymczasem dziś odbiera się środowisku medycznemu dodatek stażowy, prawo do odpraw emerytalnych i nagród jubileuszowych oraz prawo do skróconego czasu pracy.

STANOWISKO NR 3 XXII KZD
ws. sytuacji polskiego przemysłu stoczniowego

28 lat temu stoczniowcy Gdańska, Gdyni i Szczecina upominając się o godność człowieka pracy, o godne warunki życia wszystkich Polaków, o swobodę zrzeszania się i wyrażanie swoich poglądów, zainicjowali wielki marsz do wolności i niepodległości. To w stoczniach polskich rozpoczęto demontaż muru berlińskiego i właśnie tu znalazło swój początek marzenie wielu narodów o wielkiej rodzinie europejskiej, bez barier i granic, o nowych perspektywach i szansach na rozwój gospodarczy i społeczny. Po latach wyrzeczeń, nieudanych procesów restrukturyzacyjnych, redukcji zatrudnienia o kilkadziesiąt tysięcy, pracownicy polskich stoczni stają w obliczu wielkiej niewiadomej co do przyszłości swoich miejsc pracy, godnego życia swoich rodzin.

Wielokrotnie, już tylko w tym roku NSZZ „Solidarność" zwracał się do wszystkich, od których zależy los polskich stoczni: Rządu i Parlamentu Rzeczypospolitej, a także Komisji Europejskiej o ratowanie miejsc pracy w obronie pracowników i ich rodzin. To nie stoczniowcy i ich rodziny powinni ponosić konsekwencje i odpowiedzialność za nieudolne rządy, niekompetentnych ministrów czy zarządzających stoczniami bez wystarczającej wiedzy, ale z nadania politycznego.

Upadłość polskich stoczni, to ogromne straty dla naszego kraju. Domagamy się od Rządu RP maksymalnej determinacji w działaniach na rzecz stoczni.

Zwracamy się do Prezydenta RP, Premiera i ministrów, posłów i senatorów, europarlamentarzystów - wasz mandat sprawujecie dzięki ludziom i ich rodzinom, którzy dzisiaj wołają o pomoc. Wierzymy, że jeszcze można w Komisji Europejskiej i wśród polityków Parlamentu Europejskiego uzyskać satysfakcjonujące nas rozwiązania.

Wierni idei, że „Solidarność" gotowa jest użyć wszelkich środków w obronie miejsc pracy i godności pracownika, delegaci na Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" zobowiązują struktury Związku do udzielania wszelkiej pomocy i zaangażowania się w każde działanie, jakiego będą oczekiwali stoczniowcy broniący swoich zakładów pracy.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" akceptuje, popiera i zaleca wszystkim strukturom związku podejmowanie wszelkich solidarnych działań pozwalających na ratowanie polskich stoczni tak, aby interes własny nie przesłonił interesu wspólnego - idei solidarności.

STANOWISKO NR 4 XXII KZD
ws. rządowego projektu ustawy o emeryturach pomostowych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" wyraża sprzeciw wobec skierowania przez rząd do Sejmu nieuzgodnionego z partnerami społecznymi projektu ustawy o emeryturach pomostowych.

Takie działanie jednostronnie łamie ustalenia zawarte 9 grudnia 1998 roku pomiędzy rzą-

(cd. na str. 7)

Pielgrzymka „Solidarności" do Rzymu (14-18 października 2008 r.)

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska wraz z Komisją Krajową zorganizował pielgrzymkę do Rzymu z okazji XXX rocznicy powołania na Stolicę Piotrową Papieża Jana Pawła II.

W pielgrzymce uczestniczyło 45 osób z Radomia - związkowców i sympatyków Związku. Podstawowym celem pielgrzymów było uczestnictwo w uroczystościach XXX rocznicy powołania na stolicę Piotrową Jana Pawła II, Msza Św. w Bazylice Św. Piotra pod przewodnictwem Kardynała Stanisława Dziwisza. Pielgrzymi uczestniczyli także w audiencji z Benedyktem XVI oraz pokłonili się przed grobem Jana Pawła II.

Przekazali też Benedyktowi XVI dar od społeczeństwa Radomia i prezydenta Andrzeja Kosztowniaka - obraz przedstawiający klasztor oo. Bernardynów.

Radomscy pielgrzymi zwiedzili Watykan, Muzeum Watykańskie i Kaplicę Sykstyńską, Koloseum, Forum Romanum, Kapitol i wiele innych zabytków Rzymu. W drodze powrotnej zwiedzili także Wenecję.

W dniu 16.10.2008 r. przedstawiciele Zarządu Regionu: przewodniczący Zdzisław Maszkiewicz, Jerzym Krzysztof Kaczkowski i Piotrem Klonowski odebrali podziękowania od przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność" Janusza Śniadka za wystawienie sztandaru związkowego oraz godne reprezentowanie Związku w Rzymie na uroczystej mszy rocznicowej z okazji XXX – lecia powołania na Stolicę Piotrową Jana Pawła II.

PODZIĘKOWANIA / OPINIE PIELGRZYMÓW

Wyjeżdżając do Rzymu pragnąłem stanąć nad grobem Jana Pawła II, odprawić mszę z kardynałem Dziwiszem, pomodlić się w Bazylice, a w drodze powrotnej zobaczyć Plac Św. Marka w Wenecji. Opatrzność sprzyjała nam do tego stopnia, że przy grobie byliśmy trzy razy. Bazylikę wypełniły po brzegi tłumy Polaków. Spotkaliśmy mnóstwo pomocnych przyjaciół, którzy otwierali nam drzwi zwykle zamknięte, a nasz sztandar jako jedyny uczestniczył w Eucharystii w Bazylice Św. Piotra dla uczczenia 30 Rocznicy Wyboru Naszego Papieża. W Wenecji nawet statek „Amerigo Vespucci" zaprosił nas na swój gościnny pokład. Wszystkim dopisało zdrowie, dobry humor i atmosfera najwyższej rangi. Postanowiliśmy o następnych pielgrzymkach – zwłaszcza do Ziemi Św. w roku 2009. Najwyższe uznanie dla Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska i personalnie dla Przewodniczącego Pana Zdzisława Maszkiewicza oraz organizatora Pana Krzysztofa Kaczkowskiego.

Daj Boże jeszcze wiele takich pielgrzymich przeżyć.

Ks. Stanisław Sikorski

Pielgrzymka piękna, ludzie wspaniali. Chciałabym uczestniczyć jeszcze w takich wyjazdach, w tak miłej atmosferze. Chcę wyrazić słowa uznania dla wspaniałych organizatorów i cudownych kierowców. Dziękuję za te przeżycia.

Wanda Podlewska

Największym naszym przeżyciem była Polska Msza Św. w Bazylice Św. Piotra celebrowana przez kardynała Stanisława Dziwisza. Polacy byli uprzywilejowani do zajęcia miejsc przed głównym ołtarzem. Ważnym akcentem była obecność sztandaru „Solidarności" Ziemia Radomska (jedynego).

Teresa i Waldemar

W pielgrzymce NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska – Watykan 2008r. uczestniczyła cała nasza rodzinka, której największym marzeniem był wyjazd do Rzymu. Najbardziej cieszymy się z pobytu przy grobie Ojca Świętego Jana Pawła II, do którego mogliśmy zanieść wraz z modlitwą wszystkie nasze prośby i podziękowania. Nie mniejszym przeżyciem był udział w Mszy Świętej w Bazylice Św. Piotra. Jesteśmy wdzięczni Bogu za udział w tej pielgrzymce.

Małgorzata, Cezary i Bartosz Niestój

11 minut, które wstrząsnęło światem

30. rocznica wyboru Papieża Jana Pawła II

28 września 1978 r. zakończył się krótki (26 sierpnia – 28 września) pontyfikat kard. Albina Lucianiego, który przeszedł do historii jako Jan Paweł I. Już następnego dnia rozpoczęły się przygotowania do konklawe. Oto kronikarski, skrótowy zapis wydarzeń od 5 do 17 października 1978 roku.

Czwartek, 5 października.

O godzinie 11.00 kolegium kardynalskie przyjęło specjalne delegacje ze 107 krajów i 10 międzynarodowych organizacji, które złożyły kondolencje w związku ze śmiercią Jana Pawła I. Rozpoczęła posiedzenie czwarta kongregacja generalna, która przystąpiła do mianowania komisji przewidzianych przez konstytucję apostolską Romano Pontifici eligendo.

Poniedziałek, 9 października.

Na posiedzeniu szóstej kongregacji generalnej, w której wzięło udział już 93 członków kolegium kardynalskiego, ustalono między innymi, że msza św. o wybór papieża zostanie odprawiona w sobotę 14 października o godzinie 10.00 rano. Ustalono też porządek konklawe: wejście nastąpi w sobotę 14 października o godzinie 16.30, głosowania odbywać się będą przed południem od godziny 9.30, a potem po południu od godziny 16.30.

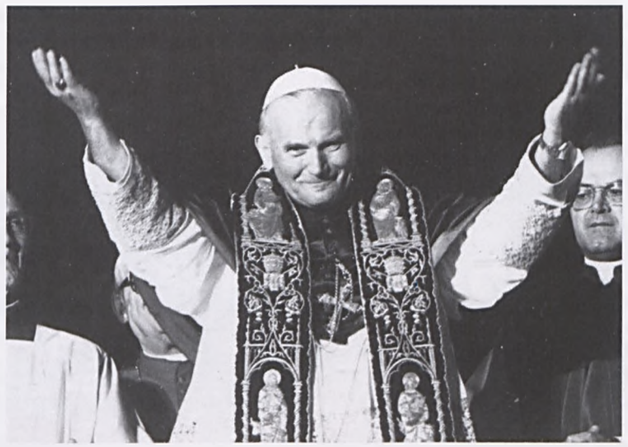

Czwartek, 12 października.

W posiedzeniu dziewiątej kongregacji generalnej udział wzięło 108 kardynałów (już prawie wszyscy kardynałowie są obecni w Rzymie). Daleko posunięte są prace nad uporządkowaniem pomieszczeń przeznaczonych na konklawe, a ich zabezpieczenie przed wpływami z zewnątrz przeprowadzono z podobną surowością jak poprzednio. Podobnie jak poprzednio wyłączono też wszystkie telefony oprócz jednego, który został zainstalowany w pokoju sekretarza konklawe, monsiniora Ernesto Civardiego, zachowano też telefony wewnętrzne. Ogłoszono następnie, że dobrze wypadła próba pieca, z którego podawać się będzie znaki dymem białym lub czarnym. Użyje się świec dymnych, ale żeby uniknąć niepewności co do koloru dymu, nie będzie się równocześnie paliło kart, którymi posługiwać się będą kardynałowie podczas głosowania. Ponieważ przypuszcza się, że znaki dymne po południu będą dawane po zachodzie słońca, kiedy już zapadnie zmrok, przewidziano oświetlenie reflektorami komina znajdującego się na dachu Kaplicy Sykstyńskiej.

Sobota, 14 października.

To dzień otwarcia konklawe, chociaż głosowania rozpoczną się dopiero w niedzielę. Rano kardynał Villot i wszyscy purpuraci koncelebrowali mszę św. o wybór papieża (pro eligendo Summo Pontifice). O godzinie 16.30 kardynałowie pozostają sami w obrębie konklawe po wygłoszeniu formuły: extra omnes! (niech wszyscy wyjdą!).

Niedziela, 15 października.

Rozpoczynają się godziny oczekiwania. Jak długo trwać będzie konklawe? Czy będzie tak krótkie, jak przy wyborze Jana Pawła I, czy też trudno będzie znaleźć następcę? Godz. 9.30 pierwsze głosowanie. Szczegóły głosowania nie są znane. Oczekiwanie jest krótsze niż w poprzednim konklawe: o godzinie 11.58 pojawia się słup dymu, a więc kilka minut wcześniej niż podczas konklawe, które wybrało Jana Pawła I. Dym jest czarny, zupełnie czarny. Tłum rozchodzi się powoli i nagle zrywa się krzyk: biały! Rzeczywiście, dym zmienił kolor, a wszyscy zapomnieli o wielokrotnie powtarzanym oświadczeniu, że najpierw płonąć będą świece dymne, a potem kartki. Właśnie owe kartki dają biały dym. Ojciec Panciroli z watykańskiego Biura Prasowego mówi do dziennikarzy: jestem pewny, że dym jest czarny.

Poniedziałek, 16 października.

Dwa przedpołudniowe głosowania przebiegły jeszcze szybciej. Faktyczny kolor dymu był jednak oczywisty: czarny, także tym razem. 16 października o godzinie 18.18, zebrany na placu Świętego Piotra tłum krzyknął: E'bianca! (Biały!), Nie było żadnej wątpliwości. Ostatnie wątpliwości rozwiewają się o godzinie 18.33, kiedy to na plac wkracza orkiestra dęta gwardii szwajcarskiej.

Teraz wszystko jest jasne. Kaplica Sykstyńska pogrążyła się znowu w ciemnościach: reflektory skierowano na lodżię nad portalem bazyliki Świętego Piotra. W takt marsza wkraczają nowe oddziały w barwnych mundurach. Drzwi od bazyliki powoli się otwierają i w kilka sekund później ponad placem Świętego Piotra rozbrzmiewa stara formuła, którą wygłasza kardynał Felici: *„Annuntio vobis gaudium magnum: Habemus papam!"* Tłum wstrzymał oddech i trwa w napięciu, gdy kardynał Felici mówi dalej: *„eminentissimum ac reverendissimum dominum..."* Tu kardynał Felici na chwilę przerwał i następnie powtórzył: *„dominum Carolum"*. Jakiż kardynał ma na imię Karol? Cały plac zastygł w milczeniu. Kiedy wybrano kardynała Lucianiego, zebrani na placu po usłyszeniu imienia: Albinum - przerwali ogromnym okrzykiem radości. Kardynał Felici mówi dalej: *„Sanctae Romanae Ecclesiae cardinalem Wojtyła"*. Teraz powoli rozlegają się oklaski, przecież bardzo niewielu wie, kim jest kardynał Wojtyła. Skąd mają znać Włosi Polaka Wojtyłę z Krakowa, na którego nawet najodważniejsi nie liczyli. Dalsze słowa kardynała Felici o tym, że papież przybrał sobie imię Jan Paweł II, prawie utonęły wśród okrzyków radości i uniesienia.

Miliony oczu i uszu czekają z niecierpliwością na pierwsze słowa nowego papieża. Przecież od roku 1523 żaden obcokrajowiec nie był papieżem. Zrozumiały jest ten stan ducha katolików całego świata. Ale upłynie jeszcze wiele minut, zanim Jan Paweł II ukaże się na balkonie bazyliki.

Poniedziałkowy wieczór, 16 października 1978 roku. Minęła już godzina 19.00. Ukazuje się wreszcie kardynał Karol Wojtyła. Jedna, dwie minuty i tak niewiele słów, a cały tłum został już podbity. Zebrani usłyszeli niewątpliwie poprawny język włoski, mocny głos i pamiętne słowa:

„Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! Najdrożsi Bracia i Siostry! Jeszcze przeżywamy wielki smutek z powodu śmierci naszego ukochanego papieża Jana Pawła I, a oto Najdostojniejsi Kardynałowie już powołali nowego biskupa Rzymu. Powołali go z dalekiego kraju, z dalekiego, lecz zawsze tak bliskiego przez łączność w wierze i tradycji chrześcijańskiej.

Bałem się przyjąć ten wybór, jednak przyjąłem go w duchu posłuszeństwa dla Pana naszego Jezusa Chrystusa i w duchu całkowitego zaufania Jego Matce,

(cd. na str. 8)

Jak zginął ks. Jerzy Popiełuszko ?

24. rocznica śmierci ks. Jerzego - nowe fakty, nowe tajemnice cz.II

Ostatnie chwile życia ks. Jerzego Popiełuszki wydają się być znane i oczywiste. Okazuje się jednak, że do głosu dochodzą zupełnie inne narracje ma ten temat. Historia jeszcze raz ukazuje nam zupełnie inną twarz...

Tajemnicze śmierci

Kolejna tajemnicą związaną z zabójstwem ks. Jerzego są tajemnicze zgony osób związanych ze sprawą. Nawet po upadku PRL próbowano zastraszać Józefa Popiełuszko, brata księdza Jerzego, który pomagał śledczym IPN-u. W 1996 r. w białostockim szpitalu zmarła jego żona - Jadwiga Popiełuszko. W akcie zgonu, jako przyczynę śmierci wpisano: „Zatrucie alkoholem metylowym" . Jest to o tyle dziwne, że pani Popiełuszko znana była jako osoba niepijąca. Co więcej w jej krwi znaleziono dawkę alkoholu znacznie przekraczającą stężenie śmiertelne. Jeden z białostockich lekarzy, w wywiadzie, którego udzielił anonimowo dziennikarzom Polskiego Radia, twierdził, iż na rękach Jadwigi Popiełuszko zauważył malutkie ślady po igłach w okolicach żył. Wskazywałyby one, że ktoś wstrzyknął jej do żył truciznę w formie stężonego alkoholu. Mimo próśb rodziny, nie udało się wykonać sekcji zwłok, która wskazałaby prawdziwą przyczynę zgonu.

Śmierć kłusownika

Kolejną ofiara był rybak z włocławskiej spółdzielni „Certa". Po godzinach pracy, wieczorami, razem z kolegami kłusował na Wiśle. 25 października wraz ze szwagrem i kolegą, ok. godz. 22.00, widzieli jak tajemniczy mężczyźni wrzucają do zalewu ciało księdza Popiełuszki. Byli tak blisko, że zwłoki kapłana omal nie wpadły do ich łódki. To, co widzieli, powtórzyli dopiero po latach prokuratorom IPN. Dziwnym przypadkiem w parę tygodni po złożeniu zeznań ów rybak trafił do szpitala, gdzie po kilku dniach umarł. W akcie zgonu, jako przyczynę wpisano... „zatrucie alkoholem metylowym" (!!!). Tylko, że akta szpitalne jasno wskazują, że rybak zatruł się alkoholem...podczas hospitalizacji. Mimo próśb rodziny, także i tu nie udało się wykonać sekcji zwłok, która wskazałaby prawdziwą przyczynę zgonu.

Znikający płetwonurek

Nawet wersja śledztwa toruńskiego we fragmencie dotyczącym odnalezienia zwłok księdza Jerzego jest kłamstwem. Krzysztof Mańko - płetwonurek z Wrocławia już 26 października 1984 roku, w godzinach popołudniowych, odnalazł w Wiśle i wyłowił ciało księdza Popiełuszki. Z zeznań dla IPN, pochodzących od osób obecnych w tym dniu na tamie, wynika, że zwłoki zostały ponownie wyłowione przez płetwonurków, a następnie zaczepione do pontonu i holowane w ten sposób do brzegu, gdzie znajdowała się chwilowa baza płetwonurków i ekipy poszukiwawczej. Potem podjechał po nie samochód marki „Nysa" i do niego zostały załadowane zwłoki.

Krewni płetwonurka opowiadają, że po tym wydarzeniu Mańko czegoś panicznie się bał. Nie chciał z nikim rozmawiać, zamknął się w sobie, a w końcu wyszedł z domu i więcej nie wrócił. Otrzymał paszport i 1 listopada 1984 roku wyjechał z Polski. Dziś mieszka i pracuje w Grecji. Do Polski wracać nie chce i unika spotkań ze śledczymi IPN. Tylko on może pomóc w ustaleniu co działo się z ciałem księdza przed jego ostatecznym wydobyciem z Wisły w dniu 30 października.

Dzięki zeznaniom pracowników włocławskiej tarny, śledczy IPN-u odkryli, że po 26 października przeprowadzona została pierwsza sekcja zwłok kapłana (!!!). Tymczasem z zeznań włocławskich prokuratorów, którzy w 1984 r. prowadzili sprawę, wynika, że sekcję tą wykonał anatomopatolog ze Szpitala Wojewódzkiego w Bydgoszczy. Żadna przesłuchiwana osoba nie była jednak w stanie przypomnieć sobie jego nazwiska. W szpitalnym archiwum nie zachował się protokół tej sekcji (choć prawo nakazuje trzymać takie dokumenty przez 20 lat).

Atak na adwokata?

O wyjaśnienie całej sprawy walczył w PRL-u mecenas Andrzej Grabiński, znany obrońca opozycjonistów, podczas „procesu toruńskiego" oskarżyciel posiłkowy reprezentujący rodzinę Popiełuszków. Grabiński chciał apelacji, gdyż dostrzegł rażące błędy w postępowaniu sądowym, które, jego zdaniem, w rezultacie doprowadziły jedynie do zagmatwania całej sprawy. Gdyby do tego doszło, sąd wyższej instancji musiałby ponownie przeprowadzić cały proces. I kłamstwa wyszłyby na jaw.

Na kilka dni przed upływem terminu złożenia apelacji, w domu na Saskiej Kępie należącym do rodziny Grabińskich wybuchła bomba. W zamachu zginęła 25-letnia Małgorzata Grabińska. Tylko tyle, że nie była to nawet krewna mecenasa. Właściciel willi Nie był adwokatem, zbieżność imienia i nazwiska była przypadkowa.

Czy była to tylko próba zastraszenia czy zamordowania adwokata? Nie dowiemy się nigdy – akta tej sprawy zniknęły w 1989 r.

Śmierć wysokich rangą oficerów

30 listopada 1984 roku w Białobrzegach doszło do wypadku drogowego. Ok. godz. 20. w jadącego od strony Krakowa fiata uderzyła rozpędzona ciężarówka marki Jelcz. Na miejscu zginęli dwaj pasażerowie fiata i ich kierowca. W protokole widnieje zapis milicjantów, że zderzenie było czołowe, pasażer i kierowca fiata nie mieli szansy na przeżycie kraksy, a kierowca jelcza zbiegł z miejsca wypadku. Co dziwniejsze - dochodzenia nie było! Kierowcy ciężarówki nie poszukiwano, nie przesłuchano świadków zderzenia..

Prokuratorzy IPN uważają, że ciężarówka staranowała fiata celowo – na wzór metod uczonych na specjalnych kursach KGB i GRU.

Kto zatem zginął w tym wypadku. To akurat wiemy - dwaj wysocy rangą oficerowie komunistycznego MSW: płk Stanisław Trafalski i major Wiesław Piątek. Ich zadaniem było zbadanie działalności Grzegorza Piotrowskiego, Leszka Pękali i Waldemara Chmielewskiego z okresu przed zabójstwem ks. Jerzego. Szczegółowe raporty i notatki wieźli w bagażniku fiata. Dokumentacji tej nigdy nie odnaleziono. Znaleziono natomiast niektóre ich notatki sporządzane podczas pracy w Krakowie i Tarnowie. Zachowały się w aktach operacyjnych SB. Nie zostały zniszczone w latach 1989-1990 i przejął je IPN. Notatki te dotyczą działalności Grzegorza Piotrowskiego przeciw Kościołowi i księżom. Z zapisów Trafalskiego i Piątka (sporządzonych podstawie relacji świadków i SB-ków znających Piotrowskiego) dotyczących lata roku 1982 wynika, że Grzegorz Piotrowski wyjechał wtedy na wakacje do Bułgarii i na granicy rumuńsko-bułgarskiej spotkał się z oficerem KGB o imieniu/pseudonimie

(cd. na str. 7)

Jak zginął ks. Jerzy Popiełuszko ?

(cd. ze str. 6)

Stanisław i nawiązał współpracę. Co ciekawsze, już w trakcie „procesu toruńskiego" opowiadał o tym Adam Pietruszka, lecz sąd odrzucił te zeznania.

W IPN zachował się dokument „Wyjazdy i przyjazdy za lata 1971-1989 pracowników IV Departamentu". Wynika z nich, że urzędnicy IV Departamentu MSW regularnie wyjeżdżali na spotkania z przedstawicielami V Zarządu Głównego KGB (zarząd ten odpowiedzialny był za zwalczanie dywersji i walkę ideologiczną). Spotkania te odbywały się w Moskwie i Czechosłowacji. Udział w nich brał m.in. Piotrowski. Potwierdzają to szczegółowe raporty z przebiegu tych spotkań. Nie zachowały się za to żadne notatki Piotrowskiego z jego osobistych spotkań z KGB - w tym ze spotkania w 1982 r. Może to oznaczać, że Piotrowski kontaktował się z KGB bez wiedzy swoich zwierzchników.

Tajemniczy bunkier

Na początku lat 90. śledczy odnaleźli w archiwach MSW rozkaz gen. Kiszczaka z 3 listopada 1984 r. Szef MSZ kazał: „zdezynfekować bunkier wojskowy i składnicę amunicji w Kazuniu. Do wykonania wybrać najbardziej doświadczonych ludzi, najlepszy sprzęt". Był to jedyny w historii PRL-u rozkaz dezynfekcji bunkra wojskowego. Jest to rozkaz dosyć sensacyjny -wydał go minister spraw wewnętrznych, a budynkami wojskowymi zarządzał minister obrony narodowej. Czy ksiądz Popiełuszko był przetrzymywany i torturowany w bunkrze w Kazuniu? Oryginał rozkazu zaginął w latach 90-tych - IPN ma tylko kopię.

Od amnestii po staż pracy

Co jeszcze odkrył IPN? Wszyscy wiedzą z mediów, że Chmielewski, Piotrowski i Pękala zostali objęci wszystkimi możliwymi amnestiami dla...więźniów politycznych pod koniec lat 80. Każdy z nich odsiedział mniej niż jedną trzecią kary, np.: Chmielewski - 4 lata z 14, Pękala 4,5 - roku z 15 lat. Wszyscy bardzo często korzystali z przepustek. Jednak przy tej okazji IPN odkrył coś bardziej niezwykłego - okres pobytu w więzieniu wszystkim czterem esbekom (także Pietruszce) zaliczono...do stażu pracy, dzięki czemu dziś mogą za ten okres pobierać resortowe emerytury. To fakt bez precedensu, nawet w dziejach PRL. Podpisał się pod tym osobiście Kiszczak.

XXII KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

(cd. ze str. 3)

dem RP a NSZZ „Solidarność", w których to w 6 punkcie strony zapisały „Zapisy ustawy o emeryturach pomostowych zostaną opracowane w drodze negocjacji".

Przedstawiony Sejmowi projekt ustawy, niestety nie wyeliminował wad poprzednich projektów, a w szczególności dotyczących :

- drastycznego ograniczenia (w stosunku do pierwotnych założeń zawartych w art. 24 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) zakresu podmiotowego prawa do emerytury pomostowej;
- przyjętej w ustawie zasady wygaszania prawa do emerytury pomostowej, co stoi w rażącej sprzeczności z zasadą, że to kryteria medyczne (ocena czynników ryzyka wcześniejszej utraty zdolności do pracy) oraz kryterium bezpieczeństwa publicznego są podstawowymi kryteriami kwalifikowania prac jako wykonywanych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze;
- nie uwzględnienia wszystkich czynników ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, osób wykonujących pracę w szczególnych warunkach oraz metody obiektywnej kwalifikacji rodzajów prac uprawniającej do emerytur pomostowych;
- nie uwzględnienia propozycji definicji prac o szczególnym charakterze, przedstawionej przez zespół negocjacyjny; metodologii ustalania wysokości emerytury pomostowej, w wyniku której, świadczenia dla osób decydujących się zaprzestać pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego, będą bardzo niskie i tym samym staną się pustym uprawnieniem.

KZD zwraca się do posłów RP o odrzucenie rządowego projektu ustawy o emeryturach pomostowych w pierwszym czytaniu.

Zgodnie z ustaleniami zespołu ubezpieczeń społecznych Trójstronnej Komisji ds. Społeczno - Gospodarczych z dnia 23 maja 2005 roku domagamy się od rządu RP przystąpienia do rzeczywistych negocjacji nad systemowymi rozwiązaniami emerytalnymi dla osób wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, obejmujących:

- filozofię systemu emerytur dla w/w;
- zasady kwalifikowania rodzajów prac;
- zasady nabywania uprawnień oraz ustalania wysokości świadczeń;
- mechanizm finansowania systemu.

Do czasu uzgodnienia, akceptowanych społecznie zasad wcześniejszego przechodzenia na emeryturę osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, należy zachować dotychczasowe rozwiązania prawne.

Jednocześnie KZD zwraca się do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego o ewentualne zawetowanie ustawy o emeryturach pomostowych, gdyby Sejm RP przyjął ją w tak niekorzystnym kształcie.

Zwracamy się do wszystkich, dziś zatrudnionych w szczególnych warunkach i wykonujących pracę o szczególnym charakterze oraz do wszystkich członków związku o czynny udział w organizowanej przez NSZZ „Solidarność" akcji przeciwstawienia się pozbawiania należnych uprawnień osób wykonujących swoją ciężką pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Zobowiązujemy wszystkie struktury naszego związku do czynnego udziału w prowadzonych przez związek akcjach protestacyjnych, a Komisję Krajową do opracowania harmonogramu działań, mających na celu niedopuszczenie do wprowadzenia w życie tak szkodliwych rozwiązań i wymuszenia na rządzie RP przystąpienia do rzeczowych negocjacji prowadzonych w dobrej wierze.

STANOWISKO NR 5 XXII KZD
ws. projektu ustawy o emeryturach kapitałowych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" wyraża swoje oburzenie rządowym projektem ustawy o emeryturach kapitałowych, likwidującym prawo wyboru do emerytury małżeńskiej, prawo do emerytury z gwarantowanym okresem wypłaty.

Propozycja PO i PSL podważa podstawową zasadę zaufania obywateli do organów państwa i jest złamaniem przyrzeczeń danych tym wszystkim, którzy przystąpili do OFE, z uzasadnieniem, że środki zgromadzone na rachunku będą mogły być dziedziczone.

(dokończenie w kolejnym numerze „Biuletynu")

Pielgrzymka „Solidarności" do Rzymu (14-18 października 2008 r.)

11 minut, które wstrząsnęło światem

(cd. ze str. 5)

Najświętszej Maryi Pannie.

Nie wiem, czy potrafię rozmawiać waszym... naszym językiem włoskim. Jeżeli się pomylę, to mnie poprawicie. Przedstawiam się wam wszystkim dzisiaj, by wyznać naszą wspólną wiarę, naszą nadzieję, naszą ufność pokładaną w Matce Chrystusa i Kościoła z pomocą Pana Boga i z pomocą ludzi."

Gdy głosem łamiącym się ze wzruszenia Jan Paweł II mówi, że trudno mu się wysłowić i jeżeli się pomyli, trzeba będzie go poprawiać, to od tej chwili tłum na Placu Świętego Piotra jest już podbity łagodnością arcybiskupa krakowskiego. Nie jest ważne to, że Ojciec święty może popełnić jakiś błąd językowy, coś źle wymówić. Zna dobrze język włoski, można go dobrze zrozumieć. Nie będzie miał wymowy okolic Bergamo, jaką miał Jan XXIII, ani akcentu weneckiego papieża Lucianiego, ale jego wymowa też jest specyficzna, a wierni już ją uznali za swoją. Ojciec święty kończy przemówienie. Upłynęło 11 minut.

Cała Polska świętuje. Ludzie wychodzą spontanicznie na ulice, linie telefoniczne SA przeciążone. Centrale blokują się. Komunistyczne władze PRL są w szoku. Gierek pospiesznie zwołuje posiedzenie Biura Politycznego KC.

Te 11 minut zmieniło bieg historii Polski i świata.

Region NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska

Adresy i telefony:
Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska
26-600 Radom ul Traugutta 52
e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net solidar3@radom.net
telefony: **centrala/sekretariat ZR – 0483623804 tel./fax centrala – 0483623643 04836251-61 centrala**
sekretariat - wew. 21
sekretariat/fax - wew. 22
przew. Zdzisław Maszkiewicz – **wew. 23**
wiceprzew. Zb. Dziubasik - **wew. 24**
Administracja/Zespół Szkoleń - **wew. 25**
sala szkoleń - **wew. 26**
Zespół Promocji i Rozwoju/Kasa - **wew. 27**
Zespół prawa pracy/Interwencji - **wew. 28**
Redakcja „Biuletynu" - **wew. 29**
Księgowość - **wew. 30**
Sekcje i Komisje Branżowe - **wew. 31**

Biuro Terenowe ZR - TKK Lipsko
27-300 Lipsko ul. Partyzantów 5
– szef biura: Wojciech Dziółko tel.: **0483780260**
Biuro Terenowe ZR - TKK Szydłowiec
26-500 Szydłowiec ul. Kilińskiego 2
– szef biura: Czesław Stefański tel.: **0486174656**
Biuro Terenowe ZR - TKK Warka
05-660 Warka ul. Długa 51a – szef biura: Jan Skowroński
Biuro Terenowe ZR - TKK Zwoleń
26-700 Zwoleń ul. Puławska 2 - szef biura: Tadeusz Wach
Biuro Terenowe ZR - TKK Pionki
26-670 Pionki ul. Sienkiewicza 40
-szef biura: Zdzisław Maszkiewicz tel.:0483848280
Biuro Terenowe ZR - TKK Grójec
05-600 Grójec ul. Piłsudskiego - GOK
-szef biura: Artur Moskal tel.:0603120573

686 BIULETYN 989
INFORMACYJNY
NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska
Radom 26-600, ul. Traugutta 52
e-mail: solidar2@radom.net
Redakcja, txt i skład: Paweł Podlipniak (ppp)
egzemplarz bezpłatny

Numer 686 zamknięto 29.10.2008

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska PEKAO S.A. II O/Radom 23124032591111000030031542